

talelser, men det har jeg ikke haft Tid til at rede ud endnu, men efter offentlig fremsatte Udtalelser fra afdøde Pastor Friis-Hansen, hvilke Udtalelser den ærede Minister maaske nok kender, synes det i hvert Tilfælde, at der paa en eller anden Maade, fra hvem ved jeg ikke, er lagt et vist Tryk paa Biskop og Provst, men det tillægger jeg forøvrigt mindre Betydning, thi her have vi med Ministeren at gøre, og jeg maa sige, at det tager sig ikke godt ud, at Ministeren siger, at de, der klage over, hvad her er sket, maa vende sig til Provst og Biskop, uden hvis Medvirkning og Tilslutning intet kan ske; der kan vel fremfor alt ikke ske noget uden Ministerens Tilslutning, og det Cirkulære, der her er udstedt, er jo en Regel, Ministeriet har givet sig selv, og det er navnlig ikke nogen Regel, som Provst og Biskop have givet Ministeriet. Vi have altsaa kun med Ministeren at gøre, og ingen kan lade sig henvise af Ministeren til at klage hos Provst og Biskop.

Ministeren siger dernæst, at der er talt om Ollerupembedet, som om det var noget ganske ukendt, at der her var afgivet en Del af Embedsindtægterne til Stiftsmidlerne til almindelige kirkelige Formaal. Nej, saaledes er der aldeles ikke talt, thi det er vitterligt nok, at det jevnlige sker, efter mit Skøn for ofte, at Embeder blive beklippede. Efter mit Skøn for ofte, thi vel er der mange usle Præstekald, men det er ikke saa grumme mange, der kunne taale at beklippes, men naar en saadan Beklipning er foretagen, har den, mig bekendt, altid været foretagen paa den Maade, at naar Embedet blev opslaaet ledigt, er det straks blevet bekendtgjort, hvilke Afgifter der vilde være at erlægge til Stiftsmidlerne, og det ministerielle Cirkulære, som Ministeren holder sig til, indeholder jo intet om, at det, der her er sket, er tilladeligt. Saa kom Ministeren med en ganske anden mærkelig Støtte for sin Fremgangsmaade, men jeg kan ikke tro, at Ministeren vil paaberaabe sig den for Alvor, nemlig at han har lavet et Udkast til en kongelig Resolution, men det blev ogsaa ved Udkastet, fordi Biskopperne have fraraadet, at denne Resolution kom frem. Biskopperne have jo netop stoppet, at Ollerup-Princippet blev gjort til almindelig Regel. Den ærede Minister siger, at der er nogle venlige Udtalelser om hans Planer om, at Ollerup-Princippet skulde gennemføres, men 3 af Biskopperne, nævner dog Ministeren, have dog overhovedet ikke udtalt sig derom. Jeg kender

ikke disse Udtalelser, de ligge jo i Ministeriet, men det er sikkert, at Biskopperne have forhindret Ministerens Plan om, at en saadan kongelig Resolution er kommen frem; derfor forekommer det mig, at den Støtte er overordentlig svag; nej, Ministeren kunde meget bedre have draget den modsatte Slutning ved at sige: Da det, der her er Tale om, ikke er hjemlet ved noget Cirkulære eller nogen kongelig Resolution, kan jeg ikke gøre det, der her er gjort. Det vilde være en ganske anderledes god Logik. Jeg vil spørge den ærede Minister, om den ollerupske Fremgangsmaade er brugt før, og dernæst, hvad der har ikke saa ringe Betydning, om det kan ventes, at den ærede Minister, saa længe han staar i Spidsen for Kirke- og Undervisningsministeriet, kan tænkes at ville gentage den. Dernæst vil jeg ogsaa spørge den ærede Minister, om han har hørt noget Eksempel paa, at kommunale Skoleautoriteter have benyttet en lignende Fremgangsmaade, at opslaa et Embede med dets Lønningsforhold ledigt og saa ordne sig med en ung Ansøger paa den Maade, her er Tale om, at han skal afgive noget af Indtægten til andre Lærerembeder.

Endelig vil jeg gerne her nævne for den ærede Minister, at denne Sag har været drøftet paa alle Præsteforeningernes Kredsmøder; der er en for hvert Amt foruden en for København. I det sidste Hefte, som er kommet mig i Hænde, efter at jeg forrige Gang havde Ordet, staar der, at fra alle Kredse er der kommet stærke Udtryk for Misbilligelse af den Maade, hvorpaa Besættelsen af Ollerupembedet er sket.

Forholdene ved Præsteembedsbesættelserne ere usikre nok i Forvejen, og hvis det skal blive Regelen, hvad Ministeren her har udført, vil han jo i allerhøjeste Grad skade Tilgangen til Præstestanden af unge, dygtige, begavede Folk, og den overordentlig, ja sørgelig ringe Tilslutning, der i disse Aar og navnlig i Aar er til det teologiske Studium, maa vel gøre den ærede Minister noget betænkelig ved alt, hvad der kan bidrage til, at Tilgangen til Præstestanden bliver forringet. Den ærede Minister siger til Slut om denne Sag: „I øvrigt tror jeg, at alt det Støv, der er ophvirlvet i denne Sag, er rejst af ganske andre end kirkelige Grunde.“ Det forekommer mig, at den Minister, der har følt sig saa brøstholden ved en Udtalelse om, at der ved to Overlærerembeders Besættelse er et Skær af, at der er taget for lidt Hensyn til Skolens Tarv, den Minister,